

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ДОГОВОРУ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДРЯДУ

Троцюк Ніна, асистент
кафедри цивільного права і процесу
Національного авіаційного університету

Значення договору підяду в будівництві визначається тим, що в умовах ринкової економіки саме договір як угода, що ґрунтується на вільному волевиявленні сторін, стає основним регулятором відносин між учасниками будівництва на всіх етапах інвестиційної діяльності - від проектування до виведення об'єкта на проектну потужність. Договір будівельного підяду можна назвати основним правовим інструментом за допомогою якого регулюють взаємовідносини сторін в будівництві, а будівництво, в свою чергу, на сьогоднішній день, є однією з найважливіших галузей народного господарства, від якої залежить ефективність функціонування всієї системи господарювання в країні. Тому держава спеціально для будівництва прийняла наприкінці грудня місяця минулого року пакет антикризових заходів, оскільки будівельна галузь стала лакмусовим папірцем для економічної кризи.

Відповідно до ч.1 ст. 875 ЦК України, під договором будівельного підяду розуміється такий договір, за яким одна сторона (підрядник) зобов'язується збудувати і здати у встановлений строк об'єкт або виконати інші будівельні роботи відповідно до проектно-кошторисної документації, а замовник зобов'язується надати підрядникові будівельний майданчик, передати затверджену проектно-кошторисну документацію, якщо цей обов'язок не покладається на підрядника, прийняти об'єкт або закінчені будівельні роботи та оплатити їх.

Підрядні договори в будівництві є двосторонніми, тобто кожна із сторін має і права, і обов'язки. Такий договір завжди оплатний, це впливає насамперед із його визначення: за виконану роботу чи збудований об'єкт замовник повинен надати відповідний грошовий еквівалент. Таким чином, і в будівництві підрядний договір зберігає ті самі ознаки, які властиві підрядним договорам у цілому, двосторонність і оплатність.

Договір підяду характеризується такими основними рисами:

- 1) підрядник виконує роботу за завданням замовника;
- 2) предметом виступає саме результат роботи, а не її процес, і цей результат набуває матеріальної форми;
- 3) річ належить підряднику на праві власності до моменту здачі роботи;
- 4) підрядник виконує завдання самостійно. Тобто повинен мати необхідний дозвіл, від свого імені підписати договір, сам обрати спосіб виконання роботи;
- 5) за загальним правилом підряд виконується утриманням підрядника. Він виконує роботу, використовує своє устаткування, матеріали, інструменти, механізми, тобто підрядник виконує роботу, а замовник сплачує і гроші;

б) підрядник виконує роботу на свій ризик, а це означає, що він позбавляється права на винагороду у разі випадкової загибелі предмета підяду або неможливості завершення робіт без вини сторін.

Як і будь-який цивільно-правовий договір, договір підяду має враховувати інтереси обох контрагентів - замовника і підрядника. При цьому юридична конструкція цього договору дає змогу, з одного боку, забезпечити повну господарську самостійність виконавцю робіт - підряднику, з другого - гарантує замовникові право здійснювати на всіх етапах будівництва контроль за ходом виконання договору.

ПОВІТРЯНЕ І КОСМІЧНЕ ПРАВО

УДК347.764: 347.82(045)

Н. В. Троцюк,
асистент

ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ В ЦИВІЛЬНІЙ АВІАЦІЇ

^ < ігі'птт ()'х П()щ('Ш) лміст, ісоо.їиносші, нік)н <)о/онору ічпрахуваііа та порядок ію/о і/к.іадаііа і
припиііііа << ііікі:п>ніі акіііі

ІСІЮ'НЖІ слоті: страхування, договір страхування, цивільна авіація, алеаторний договір, обов'язкове
.ікіанінн*- страхування, добровільне авіаційне страхування, страховик, страхувальник, правила страхування.

!і **Україні н** умовах євроінтегрційних праг-
нень іііп.іііа страхування у сфері цивільної **авіа-
ції • актуап.нііми**. ОСКІЛЬКИ піднімає безліч проб-
лемних та спірних питань в юридичній науці. Від-
носний, що виникають між особами, зацікавлени-
ми у страхуванні свого життя, майна, відповідаль-
ності та інших майнових інтересів, що не суперечать
ЧИНІЮМУ законодавству України (страху-
вальноіікамн). з (ІДІЮГО боку, іа особами, які здійс-
нюють страхування (страховиками), а з іншого,
опосередковуються договором страхування.

Правове регулювання договору страхування
регулюється Цивільним кодексом України | 1 (.За-
коном України «І Про страхування» | 21, а також ін-
шими нормативно правовими актами. Офіційне
ілумачення цьоіі терміна в Україні наведено в
сі. Ні Закону України «Про страхування», відпо-
відно до якого договір страхування це письмова
угода між страхувальником і страховиком, згідно
з якою страховик зобов'язується у разі настання
страхового випадку здійснити страхову виплату
с грахувалі.іііпл або пішій особі, визначеній У до-
говорі страхування страхувальником, на користь
якої укладено договір страхування (надати допо-
могу, виконати послугу тощо), а страхувальник
зобов'язується сплачувати страхові платежі у ви-
значені строки та виконувати інші умови договору
|2|. Тотожне визначення договору страхування
дч і ет. 97!) | [цвілішого кодексу України | 1 |. І Про-
апалізував іііп дане визначення, можна зробити пев-
ні **ВИСНОВКИ**.

11 о-перше, договір страхування у сфері цивіль-
ної авіації є оіілатим договором, оскільки діяма
і трахува.іініка відповідає обов'язок страховика
вч ііі ітї Звє і річну дію.

По друге, даний договір може бути двосто-
роннім або трьохстороннім (договір на користь
вигодонабувача). оскільки у кожної із його сторін
виникають права та обов'язки.

11о-третє, договір страхування < реальним,
оскільки він набирає чинності з моменту оплати
страхувальником страхової премії або першого

страхового внеску. Договір страхування відно-
ситься до алеаторних (ризикових) договорів. Згід-
но! теорію цивільного права специфіка алеатор-
них угод полягає: втому, що залежно від настання
чи ненастання встатовленої обставини виграє од-
на сторона, а програє інша |3, с..'ц8|. Договір стра-
хування V сфері цивільної авіації укладається в
письмовій формі. Факт укладення його може ію-
< відчуватися страховим свідцтвом (полісом, сер-
тифікатом), що с формою страхування.

Значення авіаційного страхування полягає в
тому, що авіаційне страхування це загальна наз-
ва комплексу майнового, особистого страхування
та страхування відповідальності, яка **випливає** з
експлуатації повітряного транспорту і захищає
майнові інтереси юридичних та фізичних осіб у
разі настання певних подій, визначених догово-
ром страхування або законодавством |4. с.109|.

Розрізняють обов'язкове та добровільне авіа-
ційне страхування. Обов'язковість низки авіацій-
них видів страхування обумовлена міжнародними
конвенціями з **цивільної** авіації, до яких ірпедпа-
лася Україна, та внутрішніми законодавчими ак-
тами. Воно поширюється на усіх авіаексплуа-
тантів України як на території нашої країни, так і
за її межами. До обов'язкових видів страхування
відносять:

страхування відповідальності повітряного
перевізника за шкоду, заподіяну пасажиром, бага-
жу, пошти, вантажу;

страхування відповідальності експлуатац-
ій **повітряного** судна за шкоду, заподіяну третім
особам;

страхування членів екіпажу повітряного суд-
па та іншого авіаційного персоналу;

страхування працівників замовника авіа-
ційних робіт, осіб, пов'язаних із забезпеченням тех-
нологічного проїту підчас виконання авіаційних
робіт;

страхування повітряних суден.

Добровільні види авіаційного страхування
це широкий спектр в основному страхування май-